ततः सुतशतं तस्य पश्यतस् तद् व्यपद्यत,
तत्करङ्कैर् वृतो जीवन् अतिष्ठत् स च केवलः । 129
योगनन्दश् च साम्राज्ये बद्धमूलो ऽभवत् ततः,
व्याडिर् अभ्याययौ तं च गुरवे दत्तदक्षिणः । 130
अभ्येत्य 'एव च सो ऽवादीच्, चिरं राज्यं सखे ऽस्तु ते,
आमन्त्रितो ऽसि, गच्छामि तपः कर्तुम् अहं क्वचित् । 131
तच् छ्रुत्वा योगनन्दस् तं वाष्पकण्ठो ऽभ्यभाषत,
राज्ये मे भुंक्ष्व भोगांस् त्वं, मुक्त्वा मां मा स्म गा इति । 132
व्याडिस् ततो ऽवदद्, राजन् शरीरे क्षणनश्वरे
एवंप्रायेष् असारेषु धीमान् को नाम मज्जति । 133
न हि मोक्ष्यति प्राज्ञं लक्ष्मीर् मरुमरीचिका;
इत्य् उक्त्वा 'एव स तत्कालं तपसे निश्चितो ययौ । 134
अगमद् अथ योगनन्दः
पाटलिपुत्रं स्वराजनगरं सः
भोगाय, काणभूति,
मत्सहितः सकलसैन्यवृतः । 135
तत्र 'उपकोशापरिचर्यमाणः,
समुद्वहन् मन्त्रिधुरां च तस्य,
अहं जनन्या गुरुभिश् च साकम्
आसाद्य लक्ष्मीम् अवसं चिराय । 136

Digitized by Google